

# DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 glđ., za pol leta 1 glđ., za četrt leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja: Upravništvo „Domovine“ v Celji

## Gospodarska bēda v Siciliji.

Tužni pojavi v Siciliji, pripravili so vendar italijansko vlado, da je jela preiskavati vzroke velike nezadovoljnosti. Razmere na otoku Siciliji postajajo jako resne. Vsled velike bēde so se delavci in najemniki jeli združevati v nekaka politična društva in upirati oblastvom. Revščina na otoku je silno velika. Kmetov, kakeršni so pri nas, ni. Vsa zemlja je v rokah bogatih veleposestnikov, ki bivajo v mestih in se za ljudi na svojih posestvih nič ne brigajo. Zemljo dajo v najem kakemu glavnemu najemniku, ki jo oddá v najem podnajemnikom. Pri tem se pa najemnina silno zdraži. Delavcem v žvepljenih rudnikih se pa nič boljše ne godi, najbrž še slabše. Plačilo imajo od pridobljenega žvepla, troške za pridobivanje morajo plačevati sami, in primeri se večkrat, da ti troški presegajo zaslužek. Najslabše pa imajo v teh rudnikih mali dečki, ki za druge delavce prenašajo žveplo. Delati morajo nudi, in po večini, poleg tega pa jih neusmiljeno tepó. Večkrat se nekateri mrtev zgrudi, ali nikdo se za to ne zmeni. Je sicer postava, ki varuje mladostne delavce, ali se ne izvaja. Po mestih je pa slaba občinska uprava povod nezadovoljnosti. Delavska društva na otoku Siciliji so še popolnoma nova. Leta 1891 je bila razstava v Palermu. Tedaj je prišlo v Palermo več socialističnih vodij iz severne Italije. Videli so, da so na Sicilijo kaj ugodna tla za propagando. Posvetovali so se z nekaterimi kmetijskimi in rudniškimi delavci in osnovali socialistična društva, ki so nekaj časa bili v zvezi s severnoitalijanskimi socialističnimi društvi. Ta zveza se je kimalu pretrgala, ker Sicilijani ne marajo za tuj vpliv, ali društva so se hitro razširila in imajo že 300.000 udov. V teh društvih je tudi mnogo ženak, ki so najboljše za agitacijo.

Zadnja poročila iz Sicilije javljajo, da se je zopet primerilo več krvavih izgredov, katere je vojaštvo brezobzirno udušilo. Take rabuke so bile v Calafatimiju, v Trapaniju, v Gibellini, kjer je bilo nad 30 oseb ubitih in mnogo ranjenih, v Terminiju, v Santa Catarina, kjer so vojaki ustrelili kakih 20 kmetov, v Ragusi, v Montechiaru, v Leonfortu in še v raznih krajih. Vojaštvo ima sila težavno stališče in le z naporom vseh močij je bilo doslej mogoče, prepričiti popoln ustanek. Vender že skoró ni kraja, kjer bi delavci in kmetje ne bili uprizorili večjih ali manjših izgredov. Uporniki imajo povsem jasen socialno-političen program, za čegar uresničenje se boré. Precizovali so ga v posebnem oklicu na narod. Uporniki zahtevajo: Naj se odpravi užitnina na moko in na žito; naj se vsa javna uprava strogo preišče in preosnuje, pri čemur naj sodelujejo zaupni možje delavskih zavez; naj se odpravi delovanje otrok; naj se določi najnižja mezda in osemurni delavnik in naj se ustanoví kmetijske in obrtne zadruga, katerim naj se prepusti neobdelani svet; naj se spono-trazasta posestva velikih posestnikov, tem pa za sedaj zagotovi vrednosti dotičnega sveta primerni, k večjemu triodstotni dohodek; vsa javna dela se morajo v izvršitev izročiti delavskim zadrugam, ne da bi se od njih tirjala kaka kavicija; naj se iz državne blagajnice dovoli 20 milijonov lir za izvršitev teh zahtev. — To so poglobitve tirjatve sicilskih ustašev, katerim bo vlada javaljne ustregla.

Nezadovoljnost širi se čedalja bolj. Dosedaj mirni okraji pridružili so se vstajnikom, da skupno postopajo. Javlja se sicer, da se vrača mir v Sicilijo, ali temu vendar ni tako. Res, da potihne za malo časa tu in tam množica sestradanega ljudstva, pa bruhne potem s temvečjo silo na dan.

Sila biti je morala vendar velikanska, da je spravila sicer vročekrvnega, a kmalo zadovolj-

nega Sicilijanca, do najskejnejših pripomočkov. Ljudstvo, ki ljuhi svoj rajski rojstni kraj, ki posedá zemljo oblagodanjeno z vsemi dobrotami in lepoto, ki pa se zadovolji s polento in sirom in ki mesa skoro ne pozna, mora imeti pač tehtne vzroke, da se tako razburi.

Žalostna resnica je, da v Siciliji ni samostojnih kmetov ali vsaj prav malo. Ravno tako je z obrtniki. In ti ki so, plačujejo tako neznosne davke, da niti toliko denarja ne morejo nabaviti, kar bi ga potrebovali za davkarije. Užitninski davek je neverojetno visok, posebno v nekaterih občinah. „Popolo Romano“ prinaša statistiko, iz katere je razvidno, da Sicilija razun Rima plačuje toliko užitnine, kakor nobena druga dežela v Italiji. Piemont z 3,264.643 prebivalci plačuje okrog 12,000,000 lir, v Umbriji pride preko tri lire na osebo; v Bazilikati poldrugo liro na osebo; Sicilija pa z 3,225.916 prebivalci plačuje okoli 22,000,000 lir, to je, 7 lir na osebo, užitnine.

Poleg teh neznosnih davkov pa pridejo še velike hujske pijavke. Veleposestniki in židovi, ti v resnici pijo kri ubitih, sram človeka.

Vlada je zagazila v nepregledne dolgove. Mnogi finančni polomi ubili so ji kredit. Razne italijanske banke pa so napovedale goljufive konkurze in vstavile plačevanja. Uradniki in najvišji uradniki bili so navadni sleparji. Vsak je jemal, kdor je mogel in prišel blizo. Na povrnitev ni bilo misliti, kajti, ko se je razkrila sleparija, zapodil si je kak direktor kroglo v glavo ali pa zginil čez noč, da bi ga sam vrag ne najdel, drugi pa so zrineli nanj vso krivico. Da v takem položaji navadno trpi največ tisti, ki nima nobenih javnih pravic, tega nam ni treba posebe pojasnovati.

In tako je prišlo, da je vlada morala za Sicilijo razklicati obsedno stanje, napraviti vojna sodišča, ki bodo v naglici lahko sklepala o živ-

## LISTEK.

### V spomin Josipu Freuensfeldu

umrlemu 21. decembra 1893.

Kaj naredila si smrt? ni bilo nikjer druge žrtve?  
Morala li si spet k nam priti nesrečna po njó?  
Za listom pada z drevja list za sape jesenske;  
Táko se naši možjé naglo pobirajo v grob,  
Dični možjé, med njimi i Ti, predragi prijatelj,  
Hitro nam dal si slovó v žalost prebritko nam vsem,

V žalost veliko rodu. Kdo njo bi opisal dostojno?

Teško je moje srcé, rosno je moje okó  
Mnogo izgubil sem jaz, a kaj izgubila mladina,  
Ktere učitelj si bil, ktere ljubitelj si bil?  
Kaj je izgubil vsak kraj, kjer slišiš besedo slovensko,

Kjer za napredek je rod naš navdúšeno vnet?  
Narod svoj górkó ljubeč, imel si visoke načrte,  
Káko bi bil mu v pomoč, káko bi bil mu v korist;

Tvoji načrti so proč ko v pesek zapisana slova,

Jih je prečrtala smrt; vsi so Ti bili zaman.

Oster si jezik imel, a vedno ga rabil dostojno.

Bil si nasprotnikv strah, ako je treba biló.

Pesnik izboren si bil, za narodnost v nemal mladino,

Kakor na delo budi kmeta škrjanec žgoleč.  
Res da radujo se zdaj Tvoje smrti nasprotniki naši,

Naj se raduje le naj! bođi brezvestneže sram!  
Dokler naš narod bo vnet za vse kar je dobro in lepo,

Dotlej ostane cvetoč Tebi med ljudstvom spomin.  
B. Flegerič.

### Zakaj človek učka 80 let?

Srbska bajka. V „Bosanski Vili“ zabeležil M. Miličević.

Ko je Bog ustvaril svet, hotel je človeku dati samo 30 let, da živi.

„Ti boš car mej vsemi mojimi stvarmi, rekel je on človeku: „ti boš mlad, zdrav, lep, jak, umen in — živel boš samo trideset let!“

Človeku je bilo vrlo milo to carovanje na svetu; ali ni mu bila ljuba tako kratka življenja doba; toda nič ne reče.

Za človekom ustvari Bog osla, in reče mu: „Ti se boš hranil z najslabejšoj hranoj, pa še te ne boš vsak dan sit, ime tvoje bo poroga, (za-

smeš, zasram) mej ljudmi, katerim boš vlačil najtežja bremena in delal dobre vsluge, kakoršnih jim ne bi hotel nikdo drug učiniti, a kot nagrado (darilo) za tó dobival boš od teh ljudij, batin po dolgem in po širokem! Živel boš pa 30 let!“

„Gospodine!“ odgovori magarec, „ako me bodo tako mučili, — mnogo mi je 30 let. Ali je mogoče, da živim samo deset?“

„More ti biti! Naj bo po želji tvoji“, reče Bog.

Na to si človek malo pomisli, pokašlja in reče: „Gospodine! Daj meni teh 20 let, ki jih magarec neče!“

„Vzemi jih, taka kakoršna so!“ odgovori Bog.

Za tem ustvari Bog psa in mu reče: „Karkoli se bode zvalo tvoje, branil bodeš, dokler boš živel; lajal boš o vsaki nevarnosti, kakor hitro jo slutiš a opazil jo bodeš vsakikrat iz daleka; nikoli ne boš niti dokosil niti dovečerjal. In vse to storil boš bolj za drugega nego za sebe. Živel boš i ti 30 let!“

„Gospodine!“ reče pes, „ako mi bo življenje tako nemirno, je li mogoče, da bi smel živeti samo 10 let?“

en ju in smrti nezadovoljnežev. General Morra šel je s 40.000 vojniki v Sicilijo, da potlači vsak pojav ljudstva.

Prišlo je že do več rabuk in tekla je kri. Brat bratu in sin očetu ne sme prizanašati. General Morra postopa strogo in bo vsaj za nekaj časa napravil red in pokoj. A trajen ne bo ta mir, ker ljudstvo, katero nima izgubiti nič in tudi življenje nima zanj nikake slasti in vrednosti, pač poskusi vse, da bi se otreslo neznosnih spon in svojih tlačiteljev. Kakor poročajo novejša poročila tudi vojaštvo ni več popolno zvesto državi. V Rimu in drugod zaprli so že veliko vojakov, posebno podčastnikov, ki so nagovarjali moštvo, da se upre. Žalostne razmere za solčno Italijo!

## „Pedagogičsko društvo“ in skrb vladnih organov za slovensko šolsko slovstvo.

Pri nastopu svoje imenitne službe se je sedanjemu naučnemu ministru pl. Madeyski izjavil, da želi, da se avstrijsko šolstvo razvija tudi z ozirom na potrebo posameznih dežel in narodnosti. Iz tega smemo po pravici sklepati, da je želja in volja vrhovnega voditelja naše učne uprave, da se pri šolstvu posameznim avstrijskim narodom ne godi krivica, da se jim ne stavijo ovire, katere bi zabranjevale razvitek njihovega šolstva, zlasti take ovire, katere niso v postavi utemeljene. In če se take ovire vendar le prigode, bode gotovo učni upravi ljubo, da se obelodanijo v ta namen, da jih vrhovni njeni voditelji zvedo. Pot javnosti hočemo torej nastopiti in to v javni zadevi.

„Pedagogičsko društvo“ v Krškem se je ustanovilo po vzgledu drugih enakih društev v Avstriji. Na Dunaji imajo učitelji svoj „Pedagogische Gesellschaft“; hrvatski učitelji imajo v Zagrebu svoj „pedagogijski književni zbor“. Ti društvi izdajate knjige vzgojeslovne in šolske vsebine. Nemcem pa še ni toliko treba tacihih društev, ker jim vlada sama po c. kr. šolski zalogi in tudi zasebni knjigotržci zalagajo vse polno potrebnih in koristnih knjig. Tudi hrvatskim šolam še dokaj vlada sama knjige preskrbljuje; da ima pa še učiteljstvo samo in takorekoč povrh v isto svrhu literarno društvo, to govori o veliki marljivosti hrvatskega učiteljstva in o iskreni želji, zamašiti vse luknje v šolskem slovstvu z dobrimi knjigami.

Če so torej taka društva pri drugih, večjih narodih opravičena in celo po vladnih organih podpirana, tako je gotovo literarno pedagogičsko društvo pri Slovencih še veliko potrebnejše. Ker ljudske šole morajo narodne biti, treba je, da se tudi učitelji izobrazujejo v takih pripravnicah, kjer se goji jezik onih učilnic, v katerih bodo službovali. S kratka: Kakor imajo Nemci, Čehi, Poljaki, Hrvati nemška, česka, poljska, hrvatska učiteljska, tako bi Slovenci na Štajerskem, Ko-

roškem, Kranjskem in Primorskem slovenska učiteljska. Toda samo na Primorskem se nekako tri četrtine vseh predmetov v prvih treh letnikih uči v materinščini, na Kranjskem le ena desetina, na Štajerskem in Koroškem še toliko ne. Kar je pa najhujše, je to, da se najvažnejši, najtežji predmeti uče povsodi le v nemščini, to so vzgoje- in ukoslovni predmeti in razni navodi za metodične obravnave. Zakaj neki to? Ali mar ni slovenskih knjig? So, so, in to navlašč za učiteljska na Slovenskem spisane. Nekaj knjig te vsebine sta spisala profesorja dr. Kos (menda celó vsled spodbuje c. kr. deželnega šolskega sveta v Trstu) in A. Zupančič (v prvi vrsti za bogoslovce), a največ in deloma najboljšje je spisal po potrjenih nemških izvornikih predsednik „Pedagogičskega društva“, Fran Gabršek, c. kr. okr. šolski nadzornik v Krškem. Koliko truda ga je stalo in še stane (ker neprenehoma spisuje), da je spravil lepo število najpotrebnejših knjig za učiteljska na svetlo! Koliko skrbi je imelo zopet društvo, da je precej obsežne knjige založilo in tiskovne stroške pokrilo! Res je prišel precejšnji del šolske literature slovenskim učiteljem v roke; res so se oni iz njih tudi nekoliko okoristili, toda knjige niso prišle v popolnoma prave roke, ne v roke tistim, katerim so bile v prvi vrsti namenjene, učiteljem in učencem na učiteljskih. Zakaj pa ne? Ker so vladni organi nasproti temu društvu roke križem držali. Nobena denarna podpora ni došla društvu od učne uprave, nobene spodbudne besede nismo od te strani slišali. Vlada se ni ganila, da bi vsaj zdaj, ko imamo knjige, poskušala vpeljati slovenski učni jezik za te predmete na naših učiteljskih. „Pedagogičsko društvo“ je storilo svojo dolžnost. Vložilo je prošnje, da bi se knjige za šolsko rabo potrdile, predložilo je te prošnje pred 3, 4 in 5 let. Knjige pa, s tolikim trudom spisane, tako težko plačane, prhne v zabojih „Pedagogičskega društva“ v Krškem. — Zakaj je vse to? Ali ni mar dolžnost učne uprave, da knjige potrdi za šolsko rabo? In kedar jih enkrat potrdi, ali ni mar nadalje zavezana, da jih na učiteljskih, kjer se slovenski pripravniki za slovenske šole pripravljajo, tudi kot učne knjige vpelje? To menda zahteva pravica, in mi Slovenci od učne uprave družega ne terjamo, kakor edino le pravico in da se nam s tisto mero meri, kakor drugim narodom.

## Celjske novice.

(Umrla je) dne 10. t. m. blaga gospa Viktorina Kosi, soproga g. prof. A. Kosi-ja v Celji. Rajna bila je čislana v vsih narodnih krogih in bila posebno usmiljena do revežev. Pogreba dne 12. t. m. vdeležilo se je prav mnogo ljudstva, kar je dokaz, kako priljubljena in spoštovana da je ranja bila. — Naj v miru počiva!

(Deželni odbor) je imenoval za zdravniškega sekundarja v tukajšnji bolnišnici gosp. dr. Vilj.

In tako je zdaj človek v svojih letih od rojstva do tridesetke mlad, zdrav, lep, jak, da je kaj; on je car vsem božjim stvarjem na zemlji. Od tridesetke do petdesetke — oženivši (omozivši) se, izrodivši deco, začne delati in mučiti se, da bi kaj dosegel; in zató živi tako, ko oni osel, za čegaveršna leta se je najprej oglasil! — Od petdesetke do sedemdesetke si človek manj pridobi, ali zato trdneje čuva, kar je dotlej stekel; zato po pasje laja na vsako opasnost (nevarnost), katero predvidi in predvidja on marsikaj. Zato pa živi takisto, kakor bi živel oni, ki se je teh let iznebil (otresel)! — Od sedemdesetke do osemdesetke — roke se tresejo, noge drgečejo, oči ne vidijo, ušesa ne slišijo, pamet (spomin) gine; človek se navadno podetinja (pootroči) in takrat je v istini močno podoben oni, v čija leta se je bil najnazadnje zaljubil . . .

Preložil A.

Goltsch-a. S tem imenovanjem je nam Sloven-  
cem zopet z nova pokazal, da nas trd Nemec  
vlada.

(Poštnimi asistenti) so imenovani poštni  
praktikanti, in sicer gg: A. Weiss v Celji, K.  
Janež v Mariboru, L. Kler v Ptujih.

(Narodna čitalnica v Celji) uljudno vabi  
na plesni venček, katerega priredi v nedeljo dne  
14. januarja 1894. ob 8. uri zvečer, v svojih  
prostorih v Štrausovi hiši. — Godba šmarska  
pod vodstvom kapelnika g. Štefana Kovača.

Odbor.

(Nestrpnost celjske mestne občine.) Občina  
okolice celjske je naprosila mestno občino celjsko  
naj ji dovoli, da se vsako nedeljo po cerkvenem  
opravilu njeni oglasi od občinskega sluga okličejo  
v mestu pri cerkvi v nemškem in slovenskem  
jeziku. Celjani pa so to prošnjo odbili, češ, da  
ima v mestu samo mestna občina in drug no-  
beden oklice razglaševati. Naši okoličani naj si  
to dobro zapomnijo, ker bojo morali vsako nedeljo  
k občinski hiši romati, da bodo izvedeli občinske  
oglasne in to samo zaradi celjske mestne občine,  
ki se boji slovenskih razglasov. Čitaje odgovor  
mestne občine pa smo se spomnili tiste pravljice,  
ko so Žužemberčani meščane višenjskega mesta  
prosili, naj jim vislice posodijo, da bojo nekega  
hudodelca iz življenja spravili. Ti pa so jim moško  
odgovorili: „Te so samo za nas in za naše otroke“.

(Popačevanje imen.) Nemški odvetniki v  
Celju imajo slabo navado, da na sodnijskih vlogah  
pačijo slovenska imena. Posebno nikdar nočejo  
nobenega č, ž in š zapisati. Tako pišejo namesto  
Žganek: Schgang, namesto Topolšek: Topouschegg  
itd. Mi opozarjamo, da ni nihče dolžan sprejemati  
sodnijskih spisov, če njegovo ime ni prav za-  
pisano. Zato naj vsakdo, ki tako popačeno pismo  
prejme, tisto sodnji vrne in kmalo bo ozdravljena  
ta grda razvada naših „kulturträger“-jev.

## Spodnje-štajerske novice.

(Iz štajerskega deželnega zbora.) Dne 10. t. m.  
je imel štajerski deželni zbor svojo četrto sejo  
in je volil razne odseke. V finančni odsek je iz-  
voljen Slovenec g. dr. J. Lipold, v učni odsek  
g. dr. Ivan Dečko, v deželno kulturni odsek g. dr.  
Fran Radač, v občinski odsek g. dr. Serbec,  
in v železniški odsek g. Miha Vošnjak. Potem so  
se nekatere stvari izročile odsekom. — Dne  
11. t. m. je bila zopet seja, ki je pa bila kratka,  
ker so bila na vrsti le prva branja nekaterih  
poročil deželnega odbora in so se gotovo kar  
izročila dotičnim odsekom. Dosedaj so se vršile  
le formalnosti. Meritorična dela se začno še le,  
ko odseki pripravijo gradivo.

(Štajerski in kranjski deželni zbor) sta  
se 9. t. m. zopet sešla.

(Premembe pri č. duhovščini.) Prečastiti  
gosp. Tombah, nadžupnik in dekan v Rogatci,  
dobil je župnijo v Škalah pri Velenju.

(Načrt o preuredbi postave o reji goveje  
živine), se je predložil štaj. deželnemu zboru.

(Iz Štor), kjer se je v ponemčevanje de-  
lavskih otrok ustanovila „šulferajnska“ šola, se  
nam poroča, da morajo ubožni učenci ljudske  
šole ob nedeljah pomagati gospodom pri lovu s  
tem, da jim zajce zganjajo. Potem seveda otroci  
ne morejo v cerkev in lahko si mislimo, kakšen  
bo ta zárod. To je blaga nemško-liberalna vzgoja.

(Posojilnica na Dolu) pri Hrastniku jela je  
11. t. m. poslovati. Kakor se nam javi, je zani-  
manje veliko in obeta tej posojilnici prav dobrega  
uspaha.

(Kako je to,) da se volitev načelnika kraj-  
nega šolskega sveta na Dolu ne razpiše, ker so  
že povsod drugod se vršile? Ali ukazi višjih  
oblastnih veljajo za vse druge načelnike, samo  
za našega načelnika ne?

(† Ferdinand Črnovšek.) Smrt nam je zopet  
blagega, plemenitega rojaka in narodnjaka po-  
kosila. V Krškem je 9. t. m. po kratki bolezni  
(hrupa s pljučnico) umrl g. Ferdinand Črnovšek,  
kr. telegrafski upravitelj v pokoju. Ranjki je bil  
rojen v Št. Jurji na južni železnici in bil nekako  
sovrstnik slavnihih Št. Jurčanov, obeh Ipavicev in  
Ripšl-nov. Hodil je v šolo v Celji in Gradci, bil  
tudi več let v bogoslovju in za duhovnika na-  
menjen. Veselilo ga je pa bolj učiteljstvo in dobil

„Drage volje, živi pa deset, ker hočeš,“  
reče Bog.

Človek spet malo pokašlja in pristopi: „Go-  
spodine!“ pregovori on, „daj meni teh 20 let,  
ki jih pes odbija!“

„Dajem ti jih, taka, kakoršna so!“ reče Bog.

In človek se spet oveseli v srcu svojem,  
ker je življenje svoje tako podaljšal.

Naposled ustvari Bog opico in reče ji: „Po-  
dobna boš precej človeku, ali vendar ne boš člo-  
vek, nego opica. Plezala bodeš po drevju in ska-  
kala z veje na vejo; kar boš videla delati druge,  
storila boš (posnemala boš) i ti, ne znajoč zakaj  
to storiš. Živela bodeš pa tudi ti 30 let!“

„Gospodine!“ reče opica, „takega življenja  
je meni dosti 20 let; 30 let mi je preveč!“

„Naj ti bode po želji tvoji!“ odgovori Bog.

Ali človek se tudi zdaj začne praskati za  
ušesi, začne pokašljevat in oblizavati se, napo-  
sled pa reče: „Gospodine! Daj meni i teh 10 let,  
kajih opica neče.“

„Dajem ti jih, taka, kakoršna so!“ reče Bog.

In človek se je radoval, ko malo dete, ker  
je nabral sebi celih 80 let življenja.

je suplenturo na celjski gimnaziji. Ali v letih 1850 bili so namestni učitelji še slabše plačani nego dandanes; zato zapusti učiteljevanje in se posveti takrat še le dobro vpeljanemu brzojavstvu. Kot telegrafski uradnik je služil v Trstu, Istri in Dalmaciji, kjer so ga prav dobro porabili, ker se je takoj razen navadnih jezikov priučil še italijančine in francoščine in bil sploh jako vesten, marljiv, značajan uradnik. V letih 1860 prišel je na Hrvatsko in služil večinoma pri telegrafskemu uradu v Zagrebu, kjer je imel jako težavno službo, kajti postal je ondi kmalu voditelj urada, pri katerem je bilo več kakor 40 oseb, katere mu je bilo voditi. To je njegove moči zelo pograbilo. A še veliko težje mu je bilo prenašati komando madžarskih šefov; kajti telegrafski urad ni bil podeljen avtonomni hrvatski vladi. Večkrat je posebno to tožil, da pri volitvah ni bil svoboden in da tudi v svojem uradu ni bil tako svoboden nasproti osebam, kakor to postave velevaljo. Občutil je blagi mož krutost Madjarov in hrvatskih renegatov, kar je značajnega Slovenca, odločnega Slovana jako peklo. Kljub temu je bil kot uradnik vedno na svojem mestu, vedno tako zvest, prezvest svoji službi, da je bil že pred umirovljenjem od presvetlega vladarja odlikovan z zlatim križcem s krono za zasluge.

**(Teharska podružnica sv. Cirila in Metoda)** praznovala je svoj občni zbor dne 7. januarja. Pri tem zboru pokazalo se je zopet s kakošnim navdušenjem se vrli Teharčani in posestniki iz okolice zanimajo za to lepo podružnico. Krasni govori dra. Rosine, dra. Pipuša, Drag. Hribarja razvneli so vse udeležence. Nabrala se je lepa svota za glavno družbo. Gospodu načelniku Potovškemu gre vsa hvala, da prireja take občno potrebne zборе. Da se kmalu zopet vidimo!

**(Božičnica v Laškem trgu)**, ktero so priredili narodnjaki ubožnim otrokom, ki obiskujejo ljudsko šolo, napravila je med mladino mnogo veselja. Obdarovanih je bilo 140 otrok z obleko, pecivom in šolskimi potrebščinami. Slavna družba sv. Cirila in Metoda poslala nam je za božično drevesce 100 gld.; g. S. Kuček pa je brezplačno odstopil prostore v svoji restavraciji. Posebno priznanje pa gre narodnim gospodam in gospodičnam za obilni trud pri prirejanju oblek za ubožno mladino in ureditvi lepe veselice. Srčna hvala vsem blagim dobrotnikom.

**(Vabilo)** na Prešernovo slavnost s koncertom in plesom, katero priredi akademično društvo „Triglav“ v Gradci, dne 23. januarja 1894, s prijaznim sodelovanjem akad. društva „Hrvatska“. Lokal: Daniel-Annensäle. Začetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira vojaška godba pešpolka št. 47. Vstopnina: za osebo 1 gld., za obitelj 3 gld.

**(Slomšekova slavnost)** v Mariboru, katero so priredili čast. semenišniki, bila je nad vse pričakovanje lepa. Počastili so jo premil. knezoškof dr. M. Napotnik in mnogo druge gospode. Ves program petje, igranje na citre, deklamovanje itd. bilo je izborno in vredno burne pohvale, katero so prireditelji želi.

**(Otrok opeknel se na peči.)** Iz Slivnice pri Celji se poroča, da je tam 10 mesecev stara deklica, sedeča na peči, prepuščena varuhinji, med tem ko so šli drugi v cerkev, se tako zelo opekla, da je 31. m. m. vsled teh bolečin umrla. — Njeni bratec, 4 let star, živ in premeten dečko, prehladivši se zadnji kvaterni petek, je tudi ravno isti dan s svojo sestrico končal življenje. Res, žalost velika za dobre stariše.

**(Davkarja.)** V Šmarje pri Jelšah pride za davkarja g. A. Spotka iz Birkfelda, v Brežice pa g. F. Pichler iz Eisenerza. Čudno, iz nemških krajev na Slovensko! Morebiti pa znata slovensko? In če tudi ne znata, kaj to dandanes, vsaj slovenski kmet mora davek tudi nemškemu uradniku plačati.

**(V Šmarji pri Jelšah)** je stopil v pokoj ondotni davkar g. Fr. Pučelik.

**(Čudne razmere)** vladajo v Brežicah. Ko so pred kratkem godli godci k novemu letu, prišli so tudi do okrajnega glavarstva ter zagodli, kakor se spoh spodobi cesarsko himno. Na željo prejšnjega glavarja, namestnika g. Sch. so pa morali še zaigrati „Die Wacht am Rhein!“ Kaj takega se še ni zgodilo v Brežicah! Sploh je tako izzivanje čisto nepotrebno in ostudno. Res čudne razmere.

**(V Slov. Bistrici)** so bili priredili v nedeljo podčastniki c. in kr. dragonskega polka Nikolaja I. cara ruskega št. 5, lep plesni venček v prostorih gospoda Neuholda. Lepo je, da se ti vrli sinovi tako krepko zavedajo, da jih je rodila slovenska mati, kar vedno javno pokažejo z vabili.

**(Iz Št. Petra v Savinjski dolini)** poročajo z veliko zadovoljnostjo, da je ondotni g. učitelj uprizoril živo božično štalico. Priredil je igro z živimi podobami, kar so učenci prav spretno izvajali. Velika in prostorna učna soba bila je natlačeno polna ljudstva, ki je z velikim zanimanjem sledilo ves čas prekrasni predstavi. Tudi petje je bilo zelo dobro in videlo se je, kaj se da doseči pri naši mladini, če se jo podučuje z ljubeznijo in v razumnem jeziku. — Po veselici bili so otroci obdarovani z pecivom, šolskimi potrebščinami in obleko. Prav lepa hvala gosp. učitelju na trudu in vsim dobrotnikom.

**(Bralno društvo v Št. Jurju pod Taborom)** volilo je 6. t. m. sledeče gg. v odbor: Načelnik France Šijanec; namestnik Valentin Krašovec; tajnik Blaž Brišnik; blagajnik Franc Sternad; odbornika France Kovač in Rok Šošter.

**(Ponesrečil.)** Dne 24. decembra streljal je 17letni Anton Žvižaj v Lokarjih pri Št. Jurju s samokresom. Med basanjem se je isti sprožil ter vrgel železo, po katerem je s kladvom tolkel, fantu s tako močjo v čelo, da se mu je celo v glavo zarinilo. Še isto noč je ponesrečeni med groznimi bolečinami izdihnil dušo. — Vrli Šent Jurški fanti so zapeli ranjcemu nagrobno: „Tihota v grobu dije!“

**(„Stara Ana“. Lep vzgled vstrajnosti.)** V Št. Jurji ob j. ž. je umrla 5. decembra 1893. l. v 88. letu stara ženica, ki je služila od svojega 6. leta skozi 70 let, t. j. od leta 1812 do 1882 vedno pri edni hiši. Tu je pestovala med tem časom očeta in vse njegove otroke, katerih ljubezen si je bila popolno pridobila. — Tekom časa si je s svojo varčnostjo vkljub mali letni plači, katera ni več znašala kot nekaj obleke in 10 gld., toliko prihranila, da si je okolu 1860. l. kupila hišico z nekaj zemlje; nekoliko pozneje pa še tudi vinograd. Vse to ji je delalo veliko veselja; najsrečnejša je bila pa tjačas, kadar je imela okolu sebe otroke dotične liše, ki so ji bili bolj vdani, kakor lastni materi in ona jih je pa tudi ljubila čez vse ter skrbela za nje od rojstva naprej prav materinsko. Odrasli otroci pa nje niso pozabili. Na stara leta, kakor tudi prej so ji radi pošiljali podpore v znak ljubezni vsak po svoji moči, kar jo je vsikdar zbog veselja ganilo do solz ter je premnogokrat rekla: „Vi otroci ste mi predobri; bom pa molila za vas in vašo srečo.“ — Pri njenem pogrebu tudi ni manjkalo njeni ljubezni vdanih otrok, kateri so kakor lastni otroci točili bridke solze ob grobu njene bodoče postelje.

**(V Ljutomeru)** so otrokom — 230 jih je bilo — za božičnico dali šolski dobrotniki, veliko obleke, obutala, peciva i. t. d.

**(V Negovi)** bi se tudi „šulferajn“ rad vgnjezdil, ako bi šlo po volji ondotne breznačajne in malo čislane šolske osebe, ki berači judeževih grošev pri glavnih pospešiteljih avstrijske nemškutarije.

**(Slovenjegraška)** mestna občina prosi, da bi njej deželni zbor dovolil pobirati 200 gld. od tistih, ki hočejo v Slovenjem Gradci zadobiti domovinsko pravico.

**(Bralno društvo v Kapeli blizo Radgone)** bode imelo v nedeljo, 21. t. m. po večernici v društveni sobi svoj redni občni zbor. K obilnej udeležbi vabi odbor.

**(Mozirje.)** Na Silvestrovo priredila se je v gostilni g. Antona Goričarja, veselica domači šoli na korist. Udeležba je bila tako obilna, da so bili vsi prostori kar natlačeni. Vsi navzoči so bili prav židane volje in je tudi znesek, ki se je pri veselici pridobil, prav znaten. Vsem navzočim se toraj v imenu šolske mladine izreka najpristrčnejša zahvala za mile darove, katere so blagovolili v ta dober namen že kakor koli darovati. — Dne 6. jan. je pa imela tukajšna čitalnica svoj občni zbor, pri katerem se je sedajni odbor zopet volil. Le za tajnika se je mesto izstopivšega g. Pirša, ki je bolan, izvolil tukajšni orgljar in vrli pevovodja g. Silvester Šentjura. Za prihodnje leto naroči si čitalnica te-le časopise:

„Narod“, „Domovino“, „Kmetovalec“, „Mir“ in pa „Agramer Tagblatt“; isto tako ostane kot ud „Maticе slovenske“, „Maticе hrvatske“ in pa družbe sv. Mohora. Pri tej priliki bila je tudi primerna veselica, pri kateri nas je zlasti g. Šentjura zanimal sè svojimi deklamacijami g. Aškercovih pesmi, kakor tudi z ubranim petjem svojega čitalničnega zbora. Res gre čitalničnim pevcem vsa čast, da so se v teku enega leta toliko izurili. Mi jim samo prav iz srca kličemo: Le tako naprej!

**(V Rajhenburgu)** bodo imeli v kratkem zopet občinske volitve, pri katerih hoče slovenska stranka, kolikor toliko svojih izobraženih mož v odbor spraviti.

**(Na Vidmu)** namerava nastaviti okrajni zastop brežki s pomočjo bližnjih občin zdravnika, ker na štajerski strani od Sevnice do Brežic ni zdravnika, v Brežicah sta pa za Slovence le dva Nem(c)a.

**(Bizeljanska vinoreja)** se je, kakor znano, v kratkem času zopet opomogla, in to s zasaženjem in ceplenjem ameriških trt. Od prejšnjih vinogradov, ki so merili blizo 600 hektarjev, ni ostalo skoro nijedne trte več; novih vinogradov imajo pa že blizo 200 hektarjev. K temu je pripomogla veliko ondotna državna trtnica, posebno pa še gg.: Malus, Janežič, knez Windischgrätz, Pečnik, Tavčar, Delkot, stotnik Hübschman v Pišecah, pl. Thiery v Sromljah i. dr. Lansko jesen so pridelali nekateri po 20, 30, 40, 50 in celo do 100 veder vina, pl. Thiery v Sromljah celo 320 veder. Nove nasade so s. prišli letošnjo jesen ogledovat vinorejci iz daljnih krajev, posebno iz Dolenje-Avstrijskega. Ti izletniki so se kar čudili temu napredku.

**(V Veržeji in obližji)** razsaja bolezen davica ali difteritis, vsled tega je tamošnja šola zaprta.

**(Reka Mura)** je blizo Veržeja tako zamrznila, da se lahko čez njo hodi.

**(Iz Berolina)** dobivajo naši nemškutarji denar, da se potem pri nedolžnih otrocih bahajo, kakor bi ga dajali iz lastnega žepa. Št. Ilčani v Slov. goricah se sami bahajo po časopisih, da jim je bila došla podpora iz Berolina, s katero so bili priredili „reichsdeutsches Christbaumchen“. Kaj mešajo politiko z veseljem nedolžnih otrok?!

## Druge slovenske novice.

**(Družbi sv. Cirila in Metoda)** je izročila vzgledno delavna Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica v Ljubljani dohodke pri obč. zboru in darovane prve krone v skupnem znesku 200 gl. — 100 gl. letnine za l. 1893 in 100 gl. pokroviteljine; kot četrti zastopnica — pokroviteljica je gđc. učiteljica Ivanka Praprotnikova, namestnica tajnice. — Občina Draga je postala za novo leto pokroviteljica z doneskom 100 gl. Slavno „Učiteljsko društvo za novomeški okraj“ je poslalo 25 gl., čg. Franc Kranjec, župnik v Breginji 12 gl. — 5 gl. je daroval čg. pošiljatelj, 2 gl. čg. G. Gregorčič, vikar Selski, 5 gl. čg. Janez Kruder kaplan prosiški — in posojilnica v Diekšah na Koroškem po predlogu čg. župnika Andreja Brežana 10 gl. Odkupnino novoletnim voščilom so poslali: čg. župnik Podboj 5 gl. kot odkupnino po 1 krono nastopnih udov planinske čitalnice, zbranih pri občnem zboru 17. dec. 1893, p. n. gg. pošiljatelja, Benedka, Gartnerja, Chiantta, Menjaka, Kvošbe, Ukmarja, Christoph, Alojzija Šarca in Primoža Šarca; g. J. Ažman, učitelj na Breznici 1 krono, g. Ivan Kačič, notar v Šoštanji za se 2 gl., za čg. župnika Frece 2 gl., za čg. župnika Smrežečnika 1 gl., čg. kapelan Fr. Prne 2 gl. 40 kr., g. dr. Josip Vošnjak 3 gl., — za oprostito novoletnih in godovnih voščil — g. Vojtek Candolini, c. kr. okr. sodnik v pokoji v Kostanjevici 5 gl., g. Josip Rebek 2 kroni, in g. Ivan Rebek 1 krono. — Vsem dobrotnikom, zlasti še vsem onim naklonjenim prijateljem, ki so se odkupili novoletnim voščilom: Veselo in srečno novo leto! Naj nedolžna mladina, kojo ohranjuje naša družba veri, cesarju in domovini, Vam vsem in Vašim znancem in prijateljem izprosi obilnega božjega blagoslova za bodoče leto 1894.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

**(Iz Ljubljane.)** Mestni zastop je dovolil zopet letos veliko podpor narodnim društvom. Skle-

nil delati priprave, da dobi mesto do l. 1896 električno razsvetljavo.

(V Ljubljani) se je ustanovilo društvo, ki hoče otvoriti zavetišče, za npravno zanemarjene otroke, katerih se je 69 ondi naštel. Dobrotnik, ki noče imenovan biti, poklonil je v to svrhu 1000 kron.

(Občni zbor „Ljubljanskega Sokola“) vršil se je dne 5. t. m. Dohodki društva so znašali v minolem letu 2012 gl. 9½ kr., stroški pa 1586 gl. 86 kr.; prebitka je torej 425 gl. 13½. Občni zbor je imenoval pesnika g. A. Aškerca jednoglasno častnim članom.

(Celodnevni in poludnevni šolski poduk.) Nikjer v Avstriji ni toliko šol s poludnevnim podukom, kakor na Kranjskem, kjer ima le 69 šol celodnevni poduk, 252 šol pa poludnevni. Na Štajerskem ima 680 šol celodnevni, le 132 šol poludnevni poduk, na Koroškem 331 šol celodnevni in le 20 šol poludnevni poduk, na Primorskem 151 šol celodnevni, 259 poludnevni poduk. Na Kranjskem ima zopet kočevski okraj največ šol s celodnevnim podučevanjem, črnomeljski in kamniški pa najmanj.

(Nesrečna smrt mladega uradnika.) Iz Ljubljane se nam poroča: C. kr. stavbeni pristav Anton Žužek v Kranji, iz prav čislane meščanske rodovine v Ljubljani, bival je tu dva meseca, na dopustu radi duševne bolezni. Bilo mu je že precej odleglo in moral bi bil službo v Kranji zopet nastopiti, čeravno bi mu bilo službovanje v Ljubljani ljubše. Dasiravno je bil večinoma otožen in zamišljen, si vendar ni nihče upal misliti, da bode njegov konec tako žalosten, zlasti radi tega ne, ker je bil dokaj pobožne nravi in poln ljubezni do sorodnikov. Toda 4. t. m. je zginil, peljal se je v daljno mesto Florenco na Laško, kjer se je vstrelil v železniškem kupeju. Vzrok samomora komaj 33 let starega samca, dobrega uradnika, značajnega narodnjaka je bila duševna napaka, vsled katere si je svet in ljudi po krivem črno predstavljal in se mu napačno dozdevalo, da bi mu bilo absolutno nemogoče službovati v prejšnjih službenih in krajevnih razmerah. — Ta nesrečna domišljija dala mu je erčnost, da je strelno orožje porabil za ugonobljenje samega sebe. — Čudno, prečudno, blagi ranjki je svoje tako ljubil, a lastno življenje pa je šel kruto ukončati. —

(O dobri vinski letini na Dolenjskem) nam poroča dopisnik in se hvali, da ima vino precej lepo ceno, n. pr. sledeči kraji: Cesta pri Krškem, Orle pri Studencu, Boštanj, okolo Št. Ruperta, Trška gora pri Novem mestu itd. Veliko vina se je že prodalo po dokaj visokih cenah, veliko ga je pa še na prodaj.

(Pogorela) je vas sv. Peter na Krasu. Škode je čez 30.000 gl.

(Umrli) je za deželnega poslanca še le pred kratkem izvoljeni narodnjak Jurij Kraigher, posestnik v Hrašah pri Postojni.

(Iz radeškega okraja) se nam poroča: C. kr. okrajni šolski svet krški je do najnovejšega časa pošiljal slovenske razglase na šolska vodstva in krajne šolske svete. Nekaj tednov sem pa le nemške dopise dobivamo. Kako to? Vsaj so naše šole slovenske? Vsaj so šolski voditelji in načelniki šolskih svetov Slovenci? Kaj se je pa pripetilo neki pri c. kr. okrajnem šolskem svetu? Vsaj menda ni sklenil nemško uradovanje vpeljati? Dotični uradnik sam tudi ni tega vpe-ljal ka-li? Če je to predsednik uvel, uprašamo samo, ali je kompetenten?

(Živinske soli) dobi Kranjska dežela 13879 meterskih centov. Občine morajo z ozirom na število živine razdeliti sol, kolikor jo na občino pride, med posamezne živinorejce, in to do konca januarja naznaniti dotičnim oddelkom finančne straže. Do polletja jo že utegnejo ljudje dobiti.

(Pasji davek) je vpeljala krška občina, in sicer 2 gl. od vsakega psa v mestu, 1 gl. v okolici. S tem namerava odpraviti preveliko število nepotrebnih, zlasti stradajočih psov, katerih se steklina najraje prime.

(Vojaške strelne vaje) bodo letos celó po zimi. Vsaj na krško polje pridejo meseca februarja v ta namen vojaki topničarji iz Gorice in Zagreba.

(Ubil je 59letni sin 83letnega očeta.) To se je zgodilo o novem letu 1894. v Kržišah pri

Raki. Oče ni hotel sinu, čeravno je slednji že tako star in samec bil, imetja izročiti in sta se sporekla. Kakor vse okoliščine kažejo, postal je nesrečni sin morilec lastnega očeta.

(V logaškem okraju) razsaja hripa tako močno, da ima skoro vsaka vas polovico vseh prebivalcev bolnih. O, pa tudi iz drugih krajev slišimo enake pritožbe.

(Na Koroškem) je 26 občin v slovenskih rokah, a veliko večino srenj, na slovenskem delu, vodijo še nemško-liberalni župani.

(V Gorici) snujejo risarsko in slikarsko šolo. „Domovina“ se zove novo kmetijsko in bralno društvo v Brkinih na kranjsko-goriško-istrski meji.

(Nova posojilnica,) ob enem konsumno društvo, se je ustanovila v Borštu pri Trstu.

(Irredentizem) se je začel zopet oglašati na Primorskem; nepremišljeni prijatelji Italije so začeli zopet na razni način kazati sovraštvo do Avstrije. Predobro se jim godi, zlasti tistim, kateri c. kr. kruh jedó, sodelujejo pa pri časopi-sih, ki izhajajo v Italiji. Kdaj bode naša dobra Avstrija slovo dala takim nehvaležnim služab-nikom?

(Za glavno mesto Istre) bi radi napravili Pulj, kamor bi se preselil sedež deželnega odbora, okrožnega sodišča in škofije iz Poreča, ki je pre-veliko gnezdo zagrizenih Lahonov in slabih pri vržencev Avstrije.

## Druge avstrijske novice.

(Deželni zbori) so imeli ta teden nekaj sej, pa iz njih nič posebnega ne izvemo. Poroča se o raznih običajnih računih javnih zakladov in njih proračunih; obravnavajo se za občnost manj važne srenjske zadeve itd. V obče se vlada prizadeva, da bi v deželnih zborih ne bil razgovor o politiki, o jezikovnih razmerah, ampak le o navadnih gospodarskih zadevah. — Kranjski deželni zbor je dovolil za gledališče nekaj podpor in se razgovarjal o podpori za ameriške nasa-de. V isterskem zboru niso hoteli hrvatski in slovenski poslanci navzočni biti, ker jim vladni zastopnik ni po volji.

(Bankovci po en goldinar) se ne bodo več dajali v promet. Na Dunaji so s 1. januarjem mesto teh bankovcev prav veliko kron uradni-kom izplačali.

(Dolenje-avstrijskim učiteljem) bode de-želni zbor plače po osebah, službah in stopinjah uredil in odpravil sedanjo razdelitev po krajih. Toraj bode isto storil, kar tudi štajerski učitelji želé.

(Iz Zagreba) se nam poroča, da je veliki učenjak in zgodovinar dr. Rački opasno obolel. Dal ljubi Bog, da bi se zaslužnemu rodoljubu zdravje zboljšalo in da bi nam ostal ohranjen še nadalje.

(Na Češkem) med poslanci ni še kmalo upati edinosti. Veliko veleposestnikov ni zado-voljno s sedanjo vlado in hoče izstopiti iz kluba. — Saj pa tudi s Čehi delajo, kakor bi ne pri-padali Avstriji.

(V Pragi) deluje nevstrašno mladočeška stranka v mestnem in deželnem zboru. Za veliko obravnavo zoper obilo zatoženih „Omladinovcev“ delajo se ogromne priprave.

(V Budapešti) bode 16. t. m. velik shod katoličanov, ki se bodo odločno uprli zoper na-meravane liberalne cerkvene postave, zoper ka-tere so se tudi ogerski škofje v svojih pastirskih listih slovesno izjavili.

(Na Ogersko) v Pešto preselil se bode Nj. veličastvo presv. cesar Franc Jožef I. za več časa. Pri tej priliki sprejemal bode razne dostojanstvenike in deputacije v avdienco.

## Ogled po širnem svetu.

(Na Nemškem) hotela je vlada obdačiti tobak. Vendar zbornica neče pritrditi tej vla-dini želji.

(Na Nemškem) je stalo šolanje vsakega učenca ljudske šole l. 1871 poprek le 14 mark (8 gl. 40 kr.), l. 1891 pa 30 mark (18 gl.). Stroški ljudskega šolstva so znašali pri 1000 prebivalcih l. 1871 poprek 2262, l. 1891 pa 4881 mark.

(V Belemgradu) so se zelo sprli najvišji sodniki, kateri bi morali soditi bivše na tožno klop postavljene ministre.

(V Siciliji) in deloma tudi na jugu Italije je bila velikanska ustaja, največ radi lakote in neznosnih davkov, nekoliko pa je bilo ljudstvo znabiti od Francozov podkurjeno. Rimska vlada je morala poslati veliko vojakov v Sicilijo, ki so oblegali otok, z orožjem mirili ustajnike in vendar že precej udušili nevarni punt.

(V Parizu) so anarhista Vaillante porotniki obsodili na smrt. Vaillant vrgel je v poslanski zbornici v Parizu bombo med poslance, katera je ranila mnogo navzočih. Hiše porotnikov in sodnikov straži policija.

(Rusija) se je finančno dobro opomogla. Kakor kaže proračun za leto 1894. imela boče kakih 10 milijonov rubljev prebitka.

(V Braziliji) streljajo ustajniki na glavno mesto Rio di Janeiro. Prebivalci so v velikem strahu.

## Dopisi.

**Iz Št. Pavla v Savinjski dolini.** Naše bralno društvo imelo je dne 26. decembra 1893 popoldne ob 4. uri svoje glavno zborovanje, v gostilni g. Janez Šribarja. Zbralo se je dokaj udov in drugih gostov domačih in ptujih. Počastili so nas vrli žalčani njim načelu gospod župan Hausenbichler, in eden del braslovških pevcev pod vodstvom gosp. Rojnika. Zborovanje pričelo se je s presrčnim pozdravom in potem sledilo je odborovo letno poročilo iz kojega smo sledeče posneli: Dne 26. marca 1893 bilo je osnovalno zborovanje našega društva. Glavne točke tega zborovanja bile so volitev odbora in naročitev časnikov. V tem letu bilo je društvo naročeno na sledeče časnike: „Domovina“, „Slovenski gospodar“, „Mir“, „Domoljub“, „Kmetovalec“ s prilogo „Vrtnar“, „Ljubljanski zvon“, „Dom in Svet“. Dalje je društvo sklenilo da pristopi kot ud k „Matici Slov.“ in „Družbi sv. Mohorja“.

Odbor je imel v teku tega leta sedem sej, v katerih je prerečetoval društvene zadeve. Dne 29. jun. vršila se je osnovalna veselica, in odbor upa, da je s pripravo veselice vsem udom, kakor tudi neudom ugodil. V teku prvega leta pristopilo je k društvu 70 udov. Ker jih je pa med letom izstopilo 7 udov, eden bil izključen, eden pa je umrl, tako šteje društvo z današnjim dne-vom 61 udov. Odbor se je spomnil umrlega uda č. g. Janez Spende s tem, da je pustil brati za njega sv. mašo zadušnico in da se mu je položil venec na rakev po enem odposlancu k pogrebu v Gornjigrad. — Kar se tiče društvene blagajne bilo je vseh dohodkov 71 gl. Od te svote odpade na vpisnino 7 gl. na mesečne doneske pa 39 gl. 90 kr., ostanek pa na prostovoljne darove. Da znašajo darovi toliko, k temu pripomogel je g. dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celji in deželni poslanec, ki je daroval društvu o priliki osnovalne veselice 10 gl. Odbor se je imenovanemu gospodu za velikodušni dar primerno zahvalil. Stroški za časnike, knjige in druge društvene potrebe znašali so 55 gl. 7 kr., tako da ima društvo koncem leta v blagajni znesek 15 gl. 93 kr. —

Posebno ponosno je lahko društvo na svojo knjižnico. Komaj je še le preteklo 10 mesecev kar obstoji naše društvo, in knjižnica že šteje 160 knjig. Razume se samo ob sebi, da bi društvu ne bilo mogoče iz svojega premoženja si omisliti toliko knjig. Temveč zahvaliti se moramo v tem oziru blagim dobrotnikom, ki so uvaževaje korist knjižnice radovoljno priskočili društvu na pomoč in na odborovo prošnjo nam darovali mnogo knjig. Posebno odlikovala se je s tem naša družba sv. Cirila in Metoda, ktera nam je nič manj kot 32 knjig doposlala; dalje nam je daroval gosp. Dragotin Hribar 30 različnih knjig, „Matica Slovenska“ 20 knjig in še drugi večje ali manjše število knjig. Tudi tem dobrotnikom društva se je odbor primerno zahvalil. Koncem poročila izrekel je odbor željo, da bi število društvenikov vedno bolj naraščalo, kajti samo na ta način bode mogoče bralnemu društvu doseči svoj cil in smoter in v to pomozi Bog! —

Zbor je temu poročilu z vidnim zanimanjem sledil, ter odboru za njegovo skrbno in vspešno delovanje izrekel s „živijo“ klici svojo zahvalo in priznanje. —

Zatem sledila je volitev novega odbora za društveno leto 1894. Bili so voljeni vsi udje poprejšnjega odbora zopet in njim na čelo enoglasno izvoljen za predsednika gosp. nadučitelj Josip Vidic, a gosp. Janez Šribar pa njegovim namestnikom, g. Anton Kocuvan tajnikom, Valentin Prnovšek blagajnikom in Srečko Pečar pa za odbornika. Ker so vsi odborniki volitev sprejeli in obljubili v blagor društva delovati, so se ob enem tudi zahvalili zboru za čast in zaupanje.

Oglasilo se je potem še več gosp. k besedi. Gospod Hausenbichler iz Žalca omenja, da mu srce veselje igra, ko vidi, da se št. Pavlani tako živo in mnogoštevilno zanimajo za prekorsno bralno društvo, za omiko in napredek naroda slovenskega ter zakliče gromovito „živijo“ vsem navzočim. Novovoljeni predsednik društva se primerno zahvali za prelepi govor in vsem Žalčanom pa za čast in veselje, ki so ga storili društvu s svojim obiskom, posebno pa za lepo izročeno denarno podporo v skupnem znesku 11 gld., od kojih je dar gosp. Hausenbichlerja s 5 gld. in ostanek pa od drugih navzočih Žalčanov nabran se novemu odboru za društvene potrebe posebno pa za naročbo časnikov veliko dušno izročil. — Na novo je ta dan zopet pristopilo k društvu 14 udov, tako da šteje društvo z začetkom novega leta 1894 — 75 udov.

Za tem sledila je prosta zabava pri kateri so nas braslovški pevci s svojim lepim ubranim petjem razveseljevali, ter stem spodbudili naše društvenike, da bodo petje z večjim veseljem gojili. Končno mi je še omeniti izvrstnega in krasnega govora gosp. filozofa Franc Vidica, s katerim je sploh št. pavelske fante v nemal naj se poprimejo lepega petja po sekircah in opuste zoperni ponočni nevrani krik, v svojo in cele občine čast. Prehitro so potekle vesele ure v prijateljni družbi in že se je čul prvi petelinov klic v jutru, ko so se zadnji gostje poslovili na veselo svidenje. —

**Sv. Andraž v Slov. goricah.** Prijetna sapica narodne zavesti veje od Ljutomera in iz prijaznega murskega polja proti zahodu, v lepe Slov. gorice ter drami ljudstvo k izobražbi in k narodnemu napredku.

Na mnogih krajih osnovala so se že bralna društva. Tudi majhna fara Andraževska ima že 3 leta svoje bralno društvo, ki od leta do leta vrlo napreduje. Pri občnem zboru 7. januarja t. l. poskočilo je število udov od 36 na 55. To je gotovo lep napredek, ako pomislimo, da ima fara samo okoli 340 rodbin, in se vendar čitajo društveni časopisi in knjige pri 55 rodbinah. V društven odbor se je pa tudi letos volilo 6 odločno narodnih mož, ki bodo gotovo z vsemi močmi in vestno delovali za povzdigo in čast domače fare. Iznad prijaznega griča zre ponosno v široko pesniško dolino skozi in skozi narodna Andraževska „purga“, češ, kaj pa delate onstran Pesnice, ali se ne boste že naspali?

Zelo nas pa veseli, da se probuja naša sosedna fara sv. Antona. Č. g. kaplan Alojzij Cizerlj se mnogo trudijo; upamo pa, da bodo imeli v kratkem srečo, da krstijo novorojeno dete; „Bralno društvo pri sv. Antonu v Slov. g.“ Potem pa se tudi smemo nadejati, da zgine v kratkem iz osrčja Slov. goric oni „Kirchberg“ in jednake reči, ker vemo, da je „kirchberški“ župan pamenten mož, akoravno tudi tu in tam rad nekoliko v nemščini pokramlja. Toraj, da se skoraj vidimo pri osnovanju društva!

Poznej pa gresta obe društvi skupaj „vogletovat“ to je, nevest iskat onstran Pesnice k sv. Bolfenku in k sv. Urbanu in še morebiti kam drugam. Letos pa še imamo vendar malo upanja, da se nam kaj enacega posreči, ker je pustni čas prekratek za tako težko opravilo. Nadejamo se pa, da se nam to vse še posreči v nekaterih letih, in v to pomozi Bog!

**Iz Veržeja.** Naše bralno društvo nam je priredilo na dan občnega zbora dne 7. prosinca t. l. — kakor običajno — jako zabaven večer v gostilni g. M. Gajser. Vdeležni o se je več vnanjih gostov iz Ljutomera, Krapja, od sv. Križa, Kapele in od drugod. Volilse je z majhno izpremembo

zopet prejšnji odbor. Iz poročila č. g. predsednika L. Janžekoviča smo slišali in smo tudi sami uverjeni, da poleg nekterih tržanov, posebno mladeniči delujejo spodbudno, vstrajno in vspešno za to društvo, katero, — smelo rečeno — je bilo minulo leto — „in lacrimanum vallé.“

Gledališko igro: „Kateri bo?“ so diletantje izborno pogodili, da se kaj tacega nismo nadjali.

Dosti lepih, poučnih in zabavnih besed so nam povedali v svojih govorih: gg. predsednik Iv. Kukovec, načelnik okr. zastopa v Ljutomeru, Jožef Vajksel, kaplan od sv. Križa, Alojz Kandinar iz Krapja, Ivan Kralj in še nekteri drugi gospodje.

O, da so te besede padle na rodovitna tla, smemo upati v boljšo bodočnost! Pa saj smo že tudi opazili take ude, kateri so se društva do sedaj še ogibali, toda v hitrem so spoznali, da namen br. društva ni tak, kakor so to razupili nekateri laži-preroki, — so se ga trdno oklenili in zavrgli ničevne in pogubne njihove nasvete. Vivant sequentes!

Za tem so se čitali zgodovinski odlomki o nekdanjem solnem skladišču in sploh o trgovini v Veržeji; potem o preminulih vaseh iz murskega polja, katere je nabral g. predsednik iz arhivnih virov in popolnil z zanesljivimi poročili naroda. Čudili smo se toliki uljudnosti in pošteni šaljivosti predsednikovi; mladina ga je vesela, kakor otroci svojega dobrega očeta. Reči pa tudi moramo odločno, da se on vedno drži besed pesnika S. Gregorčiča: „Ne, kar veleva mu stan, kar more to mož je storiti dolžan.“

Upamo, da nam bo odbor priskrbel večkrat podobnih veselic, kajti pri takih poštenih zabavah se razdere večkrat sovraštvo, a sklepa se dosti prijateljstva.

Ker to društvo vidno napreduje, nadejamo se, da bode v kratkem vsem Veržejcem in okoličanom močna zaslomba proti sovražnim napadom. Tudi mi mu iz srca zakličemo: Vivat, crescat, floreat!

**Dunaj.** (Podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaji) razpošilja ravnokar poročilo o svojem delovanju v l. 1893. Iz tega je razvideti, da je to društvo v petem letu svojega obstanka imelo 1 častnega uda: vč. g. dr. Mihaela Napotnika, knezoškofa lavantinskega, 40 ustanovnikov, 54 podpornikov in 81 dobrotnikov; izmed podpornikov je 15 takih, ki so ob enem redni udje; ž njimi vred znaša število teh 27. V tem letu sta društvu pristopila samo dva nova ustanovnika, namreč gg. dr. Jožef Starý, c. kr. fin. prokuratorje pristav, m. odbornik itd. v Ljubljani in dr. Albin Poznik, c. kr. notar itd. v Novem mestu, ki sta društvu poklonila vsak po 50 gld. Deželni zbor kranjski je društvu podaril lepo svoto 200 gld., družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 50 gld., posojilnica Mariborska tudi 50 gld. Manjše svote so podarile sl. posojilnice v Černomlju, kmetiška posojilnica ljubljanske okolice, posojilnica v Šmihelu nad Pliberkom in v Šoštanjju. Mej poverjeniki so se najbolj odlikovali gospodje: France Dolenc, trgovec v Mariboru, dr. Jožef Kolšek, odv. kand. v Novem mestu, Jurij Kraigher, trgovec in deželni poslanec v Hrašah pri Postojini, J. Kržišnik, stud. phil.; dr. Urban Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici, V. Maurer, stud. jur.; drž. in dež. poslanec in ustanovnik društva Viljem Pfeifer; Anton Porekar, nadučitelj na Humu pri Ormožu in France Škedelj, pristav v c. in kr. vojnem pomorstvu v Pulji. V podporo društvu so bili tudi razni predsedniki „Slovenije“; ti so gg. Mihalič, Regally, Borštnik in Žilih. Posebno hvalo je izreči tudi raznim slovenskim listom, posebno „Slov. Narodu“, „Slovencu“, „Domovini“ itd. Umrla sta letos dva zvesta podpornika in sicer g. Fr. Miklavčič, na Dunaju in vč. g. Jožef Marn, častni kanonik itd. v Ljubljani. Društveni dohodki so znašali 1109.44 gld., glavnica 4244 gld. 98 kr. V tem letu je društvo razdelilo 790 gld. 98 kr. med 31 reci eden in trideset študentov; mej temi je bilo: 12 juristov, 5 medicincev, 7 filozofov, 4 tehnik, 2 veterinarca in 1 akad. kipar. Kranjcev je bilo 22, Štajercev 5, Primorci 4. V petih letih je društvo razdelilo 3693 gld. To društvo je velevažnega pomena za slovenske velikošolce na Dunaju in zaslujuje res vsestranske podpore. Darila je pošiljati blagajniku vč.

g. dr. Fr. Sedeju, c. in kr. dvornemu kaplanu in ravnatelju v Avguštinju: Dunaj, I. Augustinerstrasse 7.

## Razne stvari.

(**Nadepolna mladina.**) V Pečuhu na Ogrskem so zaprli tri realce, ki so hoteli usmrtiti kapelana Golca v ta namen, da pobegnejo z njegovim denarjem v Ameriko. Toda jeden teh izprijenih dečkov jih je izdal. Našli so pri njih tudi dinamita.

(**Čudna zabava.**) Na kliniki v Monakovem je mlad Grk, ki je na Silvestra večer iz gole prevzetnosti požrl dvanajst zlatov po 20 mark. Stanje mladega moža ni brez vse nevarnosti.

(**Lepa dedščina.**) Pred letom dnij umrla je v Bruselju udova Möns, zapustivši premoženje okolo 6 in pol milijonov, brez oporoke. Zategadelj začela je pravda; dokazalo je 3500 oseb svoje sorodništvo s pokojno udovo. Dne 7. t. m. končala je razprava o tem gorostasnem imetju pevoljno za vse dediče. Vsi dobijo jednake deleže po 18.570 gld.

(**Čveterni umor.**) V vasi Velike Skalice blizu Kraljevega Gradca na Češkem napadli so lopovi trgovca Löwya in umorili njega, njegovo ženo in dve hčeri. Tretja hči, ki je bila samo ranjena, spoznala je jednega morilcev, katerega je policija vsled nje izpovedi tudi prijela in izročila okrožnemu sodišču v Kraljevem Gradcu.

(**Viharji na morji.**) Zadnje dni, ko je brila huda burja, bili so tudi v jadranskem morji silni viharji in je več ladij bilo v veliki nevarnosti, nekatere pa je vihar zagnal ob skalovje. — Iz Toulona se poroča, da je parobrod „Maria Louise“, ki se je hotel prepeljati na otok Korsiko, 24 ur vihar drvil sem ter tja in da je konečno s polomljenim parnim strojem in poškodovan prišel nazaj v Toulon. Potniki, katerih je bilo nad 20, prebili so smrtni strah.

(**Kmetško prebivalstvo v Avstriji.**) S kmetijstvom se bavi v tostranski polovici naše države 6.333.786 oseb, moškega spola in 6.815.414 oseb ženskega spola; z gozdarstvom 100.117 oseb moškega in 89.833 oseb ženskega spola; z ribarstvom 6.502 oseb moškega in 5.727 oseb ženskega spola; vkupe se jih torej peča s kmetijstvom itd. 13.351.879 oseb, dočim se ostalo prebivalstvo peča z drugimi oboti.

(**O velikem kometu.**) ki bi po Falbovih prorokovanjih l. 1899 zadel z našo zemljo ter jo utegnil uničiti, trdijo strokovjaki, da ta repati nebesni potepuh nikakor ni tako nevaren. Leta 1865. zapazil ga je prvič v Marseillu astronom Tempel, ter so ga opazovali potem on in razni drugi strokovnjaki nekaj mesecev, ko je bil naši zemlji najbližji. Po teh opazovanjih, je komet okrogla lahka megljena tvarina, ki nikakor nima moči, da bi na našo zemljo mogla uplivati ali ji celo postati nevarna, če bi tudi res z njo skupaj zadela. Znanstveno pa se da dokazati, da bode na dan 13. novembra 1899 l., ki ga je Falb označil kot isti dan, ko bode nastala kriza, komet že davno zopet tako daleč od naše zemlje, da ga niti z najboljšim teleskopom ne bode moči ugle dati. Stare naše zemlje. torej menda tudi ta oscdepolni dan še ne bode konec.

## Književnost.

(**„Slovenske knjižnice“**) sta izišla 6. in 7. snopič; obsegata povest: Stara Romanka. V tem za slovensko književnost tako važnem podjetju govorili bodemo obširneje v jedni prihodnjih številkih.

(**Muzejsko društvo za Kranjsko**) je izdalo ravnokar 6. zvezek svojih „Izvestij“ (slovenskih) s sledečo vsebino: Dr. M. Murko, „Tri hrvaške listine iz kostanjeviškega samostana“; A. Koblar, „Cesta čez Ljubelj in ljubelj-ki piramidi“; P. pl. Radič, „Valvasorjeva pisma v Londonu“; A. Koblar, „Valvasor vojak“ (s podobo); J. Barle, „Pisanice iz Bele Krajine“; S. Rutar, „Iz vatikanskega arhiva“ in A. Koblar, „Drobtinice iz furlanskih arhivov“. — Izšla sta ob enem tudi dva nemška letnika (M ttheilungen). V zgodovinskem letniku so razprave profesorjev: Kaspreta, Wallnerja, Rutarja in g. P. Robiča, v prirodoslovnem pa profesorjev: Seidlna (o kranjskem podnebj) in Vossa.

## Vožni red na južni železnici,

veljaven od 1. oktobra l. l.

**Odhod iz Celja proti Dunaji.** Brzovlak ob 1. uri 37 m. ponoči in ob 1. uri 45 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 24 m. popoldne in ob 3. uri 10 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 25 m. zjutraj; mešani vlak ob 8. uri 45 m. dopoldne.

**Odhod iz Celja proti Trstu.** Brzovlak ob 3. uri 27 m. popoldne in ob 4. uri 18 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 20 m. dopoldne in ob 1. uri 51 m. zjutraj; lokalni vlak ob 6. uri 30 m. zjutraj in ob 9. uri zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.

**Odhod iz Maribora na Koroško.** Brzovlak ob 3. uri 25 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 25 m. zjutraj in ob 10. uri 4 m. dop. ter ob 3. uri 20 m. popoldne.

**Odhod iz Pragerskega proti Ptuji itd.** Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. dopoldne in ob 8. uri 10 m. zvečer; mešani vlak ob 3. uri 35 m. popoldne.

**Odhod iz Celja v Velenje.** Mešani vlak ob 6. uri 55 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.

**Odhod iz Velenja v Celje.** Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.

**Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb.** Osebni vlak ob 5. uri 12 m. zjutraj in 1. uri 38 m. ter ob 5. uri 10 m. popoldne.

**Odhod iz Poličan v Konjice** ob 10. uri 25 m. dopoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

**Odhod iz Konjic v Poličane** ob 6. uri 30 m. zjutraj in 1. uri 10 m. popoldne.



Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znanecem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma brat in stari oče, gospod

### Ferdinand Černovšek

kr. telegrafski upravitelj v pok. in lastnik zlat. križca s krono za zasluge

danes, dne 9. t. m. ob 10. uri ponoči, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 69. letu svoje starosti po kratki boleznimi mirno v Gospodu zaspal. Pogreb nepozabljivega pokojnika bo v četrtek, dne 11. t. m. ob 4. uri popoldne na pokopališče v Krškem.

Sv. maše zadušnice darovale se bodo v raznih cerkvah. Nepozabljivega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

V Krškem, dne 9. januarja 1894. (7) 1  
Marija Černovšek, soproga. — Iv. Černovšek, brat.  
Marija Dobovišek roj. Černovšek, sestra. — Viktor Račić, zet. — Marija Račić, unukinja.

### Zahvala.

Vsem sorodnikom in prijateljem izrekam srčno zahvalo za spremstvo k večnemu počitku našega nepozabljivega očeta

### Frana Horvata.

Priporočam dragega pokojnika v molitev in blag spomin.

V Bučečevcih, dne 9. januarja 1894.

(8) 1

Franc Domanjko.

### Zahvala.

Srčno zahvalo izrekam vsem, ki so med boleznijo obiskovali in tolažili nepozabljivo mi soprogo, mater, gospo

### Viktorino Kosi.

Ob enem zahvaljujem se slav. celjski čitalnici za ganljivo nagrobno, visokočastiti duhovščini, spoštovanim kolegom in dijakom gimnazije, vsem darovalcem krasnih vencev, meščanom, g. županu in vsem vdeležencem pogreba.

V Celji, dne 12. januarja 1894.

Anton Kosi,

(9) 1

c. kr. profesor.

### Zahvala

Podpisani odbor bralnega društva v Št. Pavlu v Savinjski dolini izreka tem potem vrlim narodnim žalcem, za prijazen obisk našega občnega zborovanja, dne 26. decembra p. l., posebno pa še za denarno podporo v znesku 6 gld., katere so oni pri tej priliki skupaj zložili nam za nakup časnikov, in gospodu Hausenbichler-ju še posebej za velikodušni dar 5 gld. v naše društvene potrebe, — ter tudi vrlim braslovskim pevcem, ki so nas razveseljevali s svojim lepim petjem, najpresrečnejšo zahvalo.

Odbor bralnega društva v Št. Pavlu  
dne 31. decembra 1893.

A. Kocuvan, tajnik.

Vidic, predsednik.

### Zahvalo

izreka podpisano ravnateljstvo preblagorjeni gospej Josipini Hočevarjevi, ki je za Božič s toplo zimsko obleko obdarovala učence 2. in 3. razreda tukajšnje šole.

V Krškem, dne 30. decembra 1893.

Ravnateljstvo meščanske šole.

## „THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje  
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Dunaj, L. Giselstrasse 1. v družbeni hiši.  
Filijala za Ogersko: Budimpešta, Franca-Jožefa trg 5 & 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1892 frk. 125,305,151.—  
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1892 " 22,840,056.—  
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) " 2719,05.620.—  
V zadnjem osemnajstmesecnem poslovanju prijavilo se je novih zavarovanj za " 125,732.050.—  
tako, da se je prijavilo zavarovanj ves čas odkar družba posluje za " 1.853,916.605.—

Prospekti, cene po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavnih obrazci dobe se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 4 pri GVIDONU ZESCHKO-tu in pri agenturi v Celji pri g. Viljemu HIGERSPERGER-ju.  
(109) 12—10

## Prošnja

do slovenskih posojilnic.

Kakor prejšnja leta, tako prosim tudi letos cenj. ravnateljstva slovenskih posojilnic, da mi radi sestave „Letopisa slov. posojilnic“ svoje letne račune poslati blagovole.

V Krškem, dne 3. januarja 1894.

I. Lapajne.

Prava

## španska vina

direktno od tam, dobiti so pri

Anton P. Kolenc v Celji

Ljubljanska cesta, 4. 5—3 (154)

## Hiša s krčmo na prodaj.

V Vojniškem trgu je na prodaj trdno zidana hiša. Ima štiri sobe, lepo obokano klet, hleve za svinje in konje, dobro, novo posebej stoječo ledenico in pripraven vrt. Hiša stoji tik trškega sejmišča ter je v nji že dolgo let krčma. — Več pove lastnik Karl Vrečer v Vojniku (Höchenegg) pri Celji. (120) 3—3

Št. 2.

(4) 2

## Službo občinskega stražnika

odda županstvo Sevnica.

Plača na leto 240 gld. prosto stanovanje in službena obleka. Neozhenjeni imajo prednost.

Prosilci morajo biti zmožni obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi, ter dosluženi vojaki ali orožniki — Zadevne prošnje s prilogami predložiti je

najkasneje do 20 t. m.

županstvu v Sevnici ob Savi.

Županstvo Sevnica, dne 4. januarja 1894.

Ludv. Smole, župan.

## Citre (Elegie)

s sekiricami vred so na prodaj za 40 goldinarjev. Več pove A. Arzenšek v Celji. (5) 1

Zaloga specerijskega blaga

MILAN HOČEVAR

Celje, Graška cesta, 3

Izvrstna zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, riža, finega olja, južnega sadja, masla, svinjske masti, ruma, čaja, vina v butilkah, sremske slivovke, kranjskega brinovca, itd. itd.

Banatska pšenična moka.

Radajnska mineralna voda

itd. (10) 12-1

## Strune

za citre, gosli in kitare znano najboljše vrste iz tovarne Kirchner na Dunaji priporoča.

trgovina D. HRIBAR v Celji.

## Izučna pisma

(Lehrbrief)

v slovenskem in nemškem jeziku, priporoča obrtnim zadrugam in mojstrom

Dragotin Hribar v Celji.

Velika popolna (6) 1

## razprodaja

veliko pod fabriškimi in lastnimi cenami

od gosp. Josip Širce v Žalci prevzetega

manufakturnega blaga.

Zavarovalnica proti ognju

išče spretnega

potovalnega agenta

za Spodnji Štajer

pod dobrimi pogoji. — Ponudbe naj se dpošljejo pod šifro „Zavarovalnica“ upravnistvu „Domovine“. (3) 1

## Krepek dečko

14 do 15 let star, slovenskega in nemškega jezika več v govoru in pisavi, sprejme se v trgovino mešanega blaga.

Kje, pove upravnistvo „Domovine“. (2) 1

## Priporočba.

Slavnemu p. n. potovalnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzel

## „Hotel Liebold“ v Zagrebu.

Hotel leži v sredi mesta (Gajeva ulica št. 12) in je najbolje opravljen. — Na razpolago ima 30 sob ter izvrstno restavracojo.

Mnogoletne skušnje in dovoljni kapital omogoči me, cenjenim gostom naj bolje postreči.

Priporočam se še sosebno milim rojakom za mnogobrojni obisk.

Z velespoštovanjem

Karol Doljan,

hotelier „Liebold“.

(1) 3—2